

eller at ville udkræve den vidstøftigste Underfogelse, hvorom Bestemmelse ogsaa tages af Overanklageren.

§ 54.

Er flere delagtige i samme Forbrydelse, forfølges Sagen mod de Medskyldige ved samme Ret, hvor den anlægges for Hovedmandens Vedkommende, om end de Medskyldiges Virksomhed er foregaaet i andre Retsskredse.

Er de Medskyldige i en Forbrydelse tillige skyldige i andre Retsskredse, finder Forfølgningen i det Hele Sted ved den Ret, hvor den Handling er foreøvet, som nærmest har givet Anledning til Anholdelsen eller til den indledede Undersøgelse, dog at der ogsaa i dette Tilfælde kan forholdes efter § 53 sidste Stykke.

Særskilt Forfølgning kan finde Sted mod Medskyldige i en Forbrydelse, naar vedkommende Overanklager finder Saadant heisigtsmæssigt.

§ 55.

Opstaaer der mellem flere under samme Overret henhørende Underretter Meningsulighed om, ved hvilken af disse Retter en Sag skal forfølges, afgjøres denne af Overretten, efter at denne forsaavidt det findes formodent har givet vedkommende Overanklager Leilighed til at yttre sig. Opstaaer saadan Meningsulighed mellem Underretter, der høre under forskjellig Overret, indsendes Sagen til Høiestret med vedkommende Retters og Statsanklagerens Ittringer.

Afgjørelsen skeer ved en af Grunde led-saget Beslutning.

Kapitel 2.

Om Forundersøgelsen.

§ 56.

I alle Sager, som henhøre under Nævningeretens Afgjørelse, med Undtagelse af de Sager, som anlægges mod Nogen paa Grund af Indholdet af et trykt Skrift, skal, forinden Bestemmelse om Anklage tages, for en Dommer anstilles en Forundersøgelse, hvis Diemed skal

være dels at tilveiebringe de Dplysninger, som udfordres for at afgjøre om og mod hvem Anklage skal reises, dels at forberede den Forhandling, der finder Sted efter besluttet Anklage. Videre, end disse Diemed kræve, maa Forundersøgelsen ikke ndstrækkes.

De Sager, som henhøre under Underrettens Afgjørelse, indbringes for den uden nogen saadan forudgaaende Forundersøgelse, med mindre Forlangende herom fremsættes af den offentlige Anklager eller vedkommende Politiebedsmand. En formelig Forundersøgelse kan dog ikke finde Sted i offentlige Politisager eller i Sager, der ene kunne falde ud til Boder eller simpelt Fængsel.

§ 57.

Forundersøgelsen anstilles for Dommeren i den Retsskreds, hvor Forbrydelsen efter Reglerne i det foregaaende Kapitel skal paatales. Dog bliver en Forundersøgelse ikke ugyldig, fordi den er foregaaet for en anden Dommer end den, der efter Reglerne i det foregaaende vilde være befoiet til at behandle Sagen.

§ 58.

Det ndøvende Polities Embeds- og Bestillingsmænd skulle vaage over Retssikkerheden i den dem anbetroede Kreds, og i dette Diemed søge at komme til Kundskab om alle Lovovertrædelser, samt erhverve alle de Dplysninger, som i saa Henseende kunne tilveiebringes uden at formelig Undersøgelse indledes. Anmeldelser eller Angivelser fra private Personer om begaaede Forbrydelser skulle derfor skee til de nævnte Embeds- eller Bestillingsmænd, som have at tage Rapporter saavel herom som om hvad der ellers med Hensyn hertil maatte komme til deres Kundskab. Forsaavidt disse Rapporter ere optagne af Andre end vedkommende Politiebedsmand, tilstilles de dem.

§ 59.

Stjommer Politiebedsmanden, efter at have tilveiebragt de i foregaaende Paragraf ommeldte Dplysninger, at Sagen efter sin Beskaffenhed hører under Underrettens Afgjørelse, og han derhos ikke anseer yderligere Undersøgelse